

Napút-füzetek

42.

Nyilas Atilla

Égynyári jegyzetek

2006–2008

2006

1

A többes szám első személy eztán
hol kettő, hol három, ha nem több.

(A magzatot grammatikai vonatkozásban
hol személynek tekintjük, hol nem.)

2

(Kajászó)

Ez félig-meddig még a te rended,
vagy majdnem teljesen az,
drága keresztapám.

Leülök régiségeid közé,
Bernstein-lemezed hallgatom,
ámulok jelenléteden.

Ha pusztulást hozok is arra,
amit egyszer megnézek,
most nem érzem magam betolakodónak.

Van még mit tanulnom tőled.
A romlás ornamentikája,
a szépség rendje helyett a szeretetét.

3

Ez a pillangó, vagy
más szóval a lepke.
Erre pillang,
arra pillang,
fűszálra, virágra,
bokorra, ereszre,
át a másik kertbe.
Móci életében
első lepke,
gyere vissza,
ne szállj messze,
lobogtasd még nekünk

---

páros fehér lepled,
bolond kicsi lepled!
Csodáink világa
úgyis pillanatként
röpül messze,
s egész életében
tanulja az ember,
hogyan az emléket is
végleg elértesse.

4

A darázs-fészek most a legégetőbb,
a koriander alkonyatig várhat.

5

A szúnyogok se hülyék teljesen.

6

A városnak nincs vára.
A falunak nincs fala.
A község nem közösség.
A szentség nem szent.

7

Fölriasztjuk,
leszáll másutt,
összecsukja szárnyát,
beolvad a törzsbe.

8

Bioméreg.

9

Az embernek néhány szúnyogot el kell viselnie,
ha meg akarja ismerni önmagát.

10

A kezem még emlékszik a mozdulatra,
de szabad szemmel már nem tudom kivenni
a lemezjátósó gyémánt fokát.

11

Nem vagy átlátszó.

Átlátszó vagy.

(És fordítva.)

12

Szélcsengő csinglingling.

13

Szúnyogháló az utazóágyra,
vízimalom,
babafürdőköpeny –

ezt a hármat kéne megjegyezni,
hogy otthon majd magunkhoz vegyük,
mielőtt indulunk tovább.

14

Éjjel a pince ajtaja fölött
a falból kiálló szögek egyikén
madár alszik.

15

Az ember mint biológiai fegyver.

16

A kertben jár
a sáskakirály.
A pókok az ő
helytartói.
A szöcskék az ő

---

hadserege.
A tücskök az ő
mulattatói.
A méhek az ő
alattvalói.
A darazsak az ő
zsoldosai.
Neki kémkednek a
fülbemászók.
Teherhordói
hangyák.
Szállásmestere
szitakötő.
Rabnője
a katicabogár.
Udvari bolondja
lepke.
Ez a kis szúnyog az
ő követe.

17

Hiszem, hogy elkerül halálom,
míg lányom bőrét inhalálom.

18

Gyere, nézzük meg a szelet!

Fúj a szél!

Fújja a fűzfa ágát,
fújja a cseresznyefa lombját,
fújja a rózsabokor virágát,
fújja a barackfa termését.
Fújja a füvet a kútnál,
ringatóznak a hangszálak,
ez a szél.

Hol van a szél?

Fújja a szél az ágat,
de nem az ág a szél.
Fújja a szél a lombot,
de nem a lomb a szél.

Fújja a szél a virágot,
de nem a virág a szél.
Ez itt a szél. Most alábbhagy,
aztán újra fúj,

nézd, fúj a szél!

Fújja anya ruháját,
ahogy hozza a kertből a sárgabarackot,
ott a szél.

Fújja apa haját,
úgy néz ki, mint egy madárijesztő,
itt a szél.

A te hajadat is fújja,
te nem látod, de én igen,
és anya is látja,

ez a szél.

19

(*Felejtsd el*)

Ne felejtsd el, hogy honnan jöttél.

Ne felejtsd el, hogy hol vagy.

Ne felejtsd el, hogy hova indultál.

Ne felejtsd el, hogy ki vagy.

20

Ez a te földed,
ez a te házad.
A kutyád
oda megy felőlem,
ahova akar.

Ez az én asszonyom,
ez az én lányom,
a kutyád
kipenderül, ha mar,
igen hamar.

21

Az Ujjbáb család második legfiatalabb tagja,
az Unoka
keresi a második legidősebbet,
a Nagymamát:

„Hol a nagymamám?
Móci,
nem látod valahol a Nagymamát?”

A házikóban nincsen.
A kígyó mellett nincsen.
A bárányok közt nincsen.
A kis kosárban nincsen.

„Ott van!
Elbújt
az utazóágy sarkában.”

Te is unoka vagy, Móci,
neked is van nagymamád,
nem is egy!

Van a nógrádi nagyi,
ő varrta a bárányos takarót,
és van a Bárányfejű,
ő az, aki holnap meglátogat minket,

jön sihuhuhu-vonattal,
hoz Danoninót,
elé megyünk majd tütü-autóval az állomásra.

22

Én már lefékeztem.
Most meg kell várnom,
amíg hozzám lassul a nyugalom.

23

Móci úgy ad virágot a maminak,
hogy adja is, meg nem is.

Móci úgy ad pogácsát a nagyinak,
hogy adja is, meg nem is.

24

Te kérsz ebből?

Nem.

Egyáltalán?

Igen.

25

Minden esésed fáj a földnek.

26

Egy-két dologban biztos lehet,
akinek kényszerneurotikus a férje.

27

Ha csak egy hívő van is,
a hit meg van mentve.
És annak az egynek,
ha másnak nem,
hát nekem kell lennem.

28

A lélek az anyagban lakik, ott van otthon.

29

Autóban csomagokkal sakkozni –
ez ám a mulatság.

30

hideg
csótány
patkány
nikotinhíány
koffeinhíány
ecet

31

Hírfoszlányok, találgatások.

Én: rosszul tettem, hogy mondtam,
és ha rosszul tettem, nem tetézem azzal,
hogy szavamnak is állok.

Te: rosszul tettem, hogy mondtam,
de ha egyszer mondtam, nem tetézem azzal,
hogy nem állok szavamnak.

És hogy melyikünk maradt életben.

32

Időmegoldás.

33

Édes Istenem, erre az esztendőre,
kérek, adassék meg nekem:
Móci egészségben cseperedjen,
magzatunk egészségben megszülessen,
Éloa egészsége ne csorbuljon,
jelenjen meg hetedik kötetem,
sikerüljön nagyobb lakásba költöznünk.

34

„Madarat tolláról,
embert barátjáról,
fát gyümölcséről,
létet a nemlétről.”

35

Még ifju szivemben a cefreszagú nyár –

36

A régiúj család ajándékaiból
kedvencé lépett elő

---

két műanyag állat,
akik csúsznak-másznak,
a teli szájjal nevető hernyó
és a bájos csiga.
Szó, ami szó:
két csúszómászó.

(Hernyóka,
megszeretett Hermóca!
És: Csiga,
ugorj be gyorsan a pancsiba!)

37

Nem mozdítok semmit,
és magam sem mozdulok.

38

Hintadal

Óc, Móc, gyere, Móc,
gyere ide, Móc!
Óc, Móc, szeva', Móc,
Óc, Móc, gombóc,
Óc, Móc, te vadóc,
haja csupa kóc!

Óc, Móc, kicsi Móc,
szia, kicsi Móc!
Óc, Móc, ki a Móc?
Óc, Móc, Hermóc,
Óc, Móc, szia, Móc,
te vagy az a Móc!

39

Fizetett igehirdetés. (x)

40

Fáradt vagyok,
és egyre fáradtabb.

2007

41

(Július)

Másodfokú hűségriadó előestéjén
csótányok üzekednek a kapualjban.

42

Félelmem bevonzott
a pinceajtóhoz
egy fészek darazsat.

43

Nem kérdezte
tőled a víz,
hogyan megérdemled-e?

44

(Kis hercegnő)

Amikor Móci lefekvés előtt
megnézi az Esthajnalcsillagot,
Nanával, aki ugyanezt teszi,
találkozik a szemük az égen.

45

A parázs fénye
épp elég ahhoz,
hogy eltaláljon
a hamutartóhoz.

46

(Az Álmoskönyvből)

Köztársasági elnök vagyok,
jog doktora,
környezetvédelem lovagja,
kemény tárgyalófél,
legfőbb hadúr.

Bolondulok a családomért,
egy hadosztállyal őriztetem,
legnagyobb unokám
idősebb legkisebb fiamnál,
homlokukon hamukereszt.

Bérgyilkosok vadásznak rám,
halálom casus belli,
bunkerben lakom,
mosolygó, bajuszos arcom
mindenkinek ismerős.

47

Rovarparadicsom.

48

Hány nap a-
latt hal szom-
jan egy légy?

49

A darazsak
már harcolnak
az ivóvízért.

50

A gyerekmedencéhez
három csillag tartozik:
zöld, kék, rózsaszín.

A zöld „álmosodik,
lefekszik és elalszik”.

A kék csillag
„álmában süt,
mint a napocska”.

A rózsaszín
az Esthajnalcsillag.

51

Globális klímaváltozás.
(Bedöglük az összes.)

52

Ahogy fogy a bor az üvegből,
egyre halkabban nyitom a hűtőt.

53

(Szűzsé)

„Vadmacska vagyok.
Télire leöl-
jük a malacot.”

Krúdy isten volt.
De többet mondok:
ő a legnagyobb.

54

Átlátszó műanyag pántos
fekete melltartó:
fürdőszobai fogason
gubbasztó denevér.

55

Alfred Hitchcock: Darazsak

Csillagapám és az álmok

Csillagnagyanyám gyakran mondta,
 ha Csillagnagyapámmal álmodik,
 akitől elvált, majd aki elhunyt negyvenévesen,
 akkor Csillagapámmal mindig történik valami rossz.

Az apja figyelmezteti. Álmodott vele,
 mielőtt Csillagapámat letartóztatták, s mielőtt
 megbetegedett a szívével. Olyankor telefonált:
 „Apáddal álmodtam, vigyázz!”

Csillagapám sokszor álmodott az anyjával,
 aki álmában kedves volt vele, s nagyon szerette őt.
 Csillagapámnak időnként szörnyű álmai voltak,
 ezeket sohasem mesélte el senkinek.

Csillagapámmal ritkán álmodom,
 de olyankor egészen közel érzem magamhoz,
 sajtó fénye melengeti arcom,
 beszél hozzám, s az nagyon jó.

(Kis átirat)

*...azt mondta a szemed: itt vagyok,
 a nevem Barnabás,
 jó, hogy itt voltatok, de most már
 boldoguljon mindenki, ahogy tud.
 (Turányi Tamás: Apás születés)*

A szemem azt mondja:
 a neved Mátyás,
 ez itt a világvége,
 édesfiam,
 az Isten legyen hozzád irgalmas.

(Áldozathozatal)

A kánikula dacára
 virágba borult a leander,
 meghálálta a gondoskodást.

(A homályból)

*Az álmok mindig vámmentesen,
szabadon közlekedtek az országban,
a kocsis, amely őket ide-oda szállította,
orgonavirágos keréken gurult.
(Krúdy Gyula)*

A Nagykörútról nyíló téren,
kis mozi előtt ülünk a földön,
járdaszegélyen, alacsony korláton,

esős idő van, bár éppen nem esik,
s a föld sem nedves, vége a nyárnak,
jó páran, és a Hammer is ott van.

Valahova mennénk, de nem indulunk,
és nincs is kedvünk elindulni,
unottak vagyunk, fáradtak, öregek.

Csak a Kapitány töri meg néha a csendet,
hogy igazán nem akar senkit sürgetni,
de olybá tűnik számára, hogy ha nem megy

most el semelyikünk italt venni,
akkor bizony sokáig nem ihatunk semmit,
ami esztelenség lenne a részünkről,

ezért azt kérdezi, nagy szemérmelenség
lenne-e, ha beszedne valamennyi pénzt,
mert éppenséggel ő szívesen elmegy.

A társaság fölbolydul, a Denevér asszony
gyűjti össze tőlünk, a kétszázast kevesli,
akkor befizetem a kettőnkét

Nagy Csillával, mondom, de véletlenül
ezres helyett az ötezrest nyújtom,
és megfelelőkezik róla, hogy visszaadjon.

Ahogy ott várunk, sírhatnékom támad,
és arra gondolok, megölném magam,
csak tudnék egy alkalmas helyet rá,

a Plakátfiút kérdezem erről,
válaszol valamit, de nem érdemben:
vagy ő se ismer ilyen helyet,

---

vagy valójában titkolja előttem,
mert például magának tartogatja –
(de biztos, hogy nem „megmenteni” akar).

Járművek érkeznek, busz és több taxi is,
futva a Kapitány, és Robert de Niro
a *Brasil* című film vége felé.

60

Gvantananamo,
Gvahira Gvanntananamo.

61

(Beszélgetés lányommal)

*Szerinted ez mi?
Vagy egy döglött bogár,
vagy paradicsom szára.
Ez egy döglött bogár.
Sajnos meghallott.*

62

Nikotin, koffein, alkohol, gyógyszerek:
ritkán sikerül eltalálni
a munkához megfelelő dozírozást.

63

Fénysávon fut felém a lányom.

64

Édesnevem

Móci azt mondja, látja az Esthajnalcsillagot.
Mami azt mondja, nem látja
az Esthajnalcsillagot,
apa nem mond semmit.

Móci lehet hogy látja az Esthajnalcsillagot,
vagy nem látja, de azt hiszi, látja
    az Esthajnalcsillagot,
játékból látja,
csak füllenti azt, hogy látja,
vagy csak úgy mondja, hogy látja
    az Esthajnalcsillagot.

Mami tényleg nem látja az Esthajnalcsillagot,
vagy nincs tudatában, hogy látja
    az Esthajnalcsillagot,
és azt hiszi, Móci tényleg látja,
de legalábbis hiszi Móci, hogy látja,
vagy csak úgy tesz, mintha hinné, hogy Móci látja
    az Esthajnalcsillagot.

Apa nem látja az Esthajnalcsillagot,
vagy nincs tudatában, hogy látja
    az Esthajnalcsillagot,
és úgy gondolja, Móci csak játékból látja,
mami pedig tényleg nem látja,
és hogy mami azt hiszi, Móci tényleg látja
    az Esthajnalcsillagot.

Móci szeretné látni az Esthajnalcsillagot,
mami is szeretné látni
    az Esthajnalcsillagot,
apa szeretné-e.

65

Szárnyas hangyafejvadász.

66

Minden éjszaka
elutazás előtti éjszaka.

67

(1957)

Kislánykoromban hatalmas nagy
sohasem, szinte repülve.

Svábbogárról álmodtam. Kergetett.
Tudtam futni, ahogy az életben

ennyi maradt meg bennem.
És még az, hogy olyan gyorsan.

68

Családdiplomáciai válság.

69

A feltámadt szél kisodorta
a bokorból a nádírigót.

70

(Nyelvi tény)

Mi a szarnak van itt szarszaga?

71

„A kacsák a tavalyon élnek.”

72

„Tegnap beütöttem a fejem.
Nagyon fájt egy kicsit.”

(Piszkozat)

A nagyfilm vagy filmsorozat munkaösszejövetele hatalmas, egyetemi előadóra emlékeztető teremben zajlott. Mikor odaértem, már majdnem teljesen tele volt, mint egy szekta nagygyűlésén. Mindenki ült, szorosan egymás mellett, vélhetőleg kit sem zavart a testi érintkezés. Az érkezők hátulról töltötték föl az auditoriumot, a kissé rézsútos padsorokat pedig szigorúan jobbról balra. Én is odapréselődtem adódó helyemre. Ahogy forgattam a fejem, hamarosan fölfedeztem egy ismeróst, akivel hajdánán együtt jártunk felvételi előkészítőre, s azután még sokáig (titkos) pártfogómnak, jó szellememnek gondoltam. Rám nézett: Te is? Szerénykedve széttártam kezem. Később karöltve mentünk egy csoportos kiállítás megnyitójára, amelyen a férje néhány akvarellal képviselte magát. Ez is a feladatom része volt, a filmmel kapcsolatos szerteágazó teendőim, izgalmas, kellemes elfoglaltságok egyike. Tanulmányoznom kellett a tárlatot, ugyanakkor szakvéleményt kérni néhány ott megjelenő képzőművészről egy régi presszó belterének helyreállításához. A rekonstrukcióra – különös tekintettel a művészi hitelességre – azért volt szükség, mert a film főhősét ott szervezik be, s a rendező annál a jelenetnél kiváltképpen fontosnak tartotta a korhűséget. A pult mögötti csupasz falon egykor tükör magasodott, a téma szakértője szerint egy némafilmen még látszott, de a celluloid azóta tönkrement. A fölvételen a pultos hölgy nézte meg magát benne, abból lehetett következtetni, hogy meddig ért. S Krúdy Gyula egyik tárcája nyújt még némi fogódzót. A forgatáson aztán kiderül, hogy a főszerepet nekem kell eljátszanom, s hogy a beszerzés – feltehetően a stáb túlnyomó többségének tudta nélkül – a filmtől függetlenül igazi, és érvényes marad.

Ércnél maradandóbb,
de felszárad az első harmattal.

„Ide lefekszem, és alszom álmomban.”

(Törzsfeloldás)

Óbudán kezdett kúszni,
Kajászón négykézlábra állt,
Kenesén fölült.

77

Most már mindegy.

Most meg már még mindegyebb.

78

Bíztam az arcodban,
mégis elvesztettük
a tollaslabdameccset.

79

Móci homokozik

Zamárdiban, a szabadstrandon,
ahova véletlen, mégis végzet-
szerűen keveredtünk,
vihár előtti napsütésben,
ott talált játékszerekkel
homokozik a lányom.

Közeledem, de nem vesz észre,
vagy nagyon jól adja, hogy nem,
belefeledkezik a kis vödörbe,
aranyhomokot perget a hajóra,
arany a haja, arany a bőre,
napsütés boldog mosolya.

Leülök az öltöző előtti padra,
kezem összekulcsolva térdemen
vagy öt méterről figyelem,
egyszer csak szívem belesajdul,
ahogy azon az egyetlen,
kamaszkori randevúnkon mesélte:

hányszor nézhetett így vér szerinti apám,
aki érdeemben lemondott rólam,
eljött a házunk előtti térre,
de nem szólíthatott meg –
az egyik padon ül egy szürke férfi,
és ott játszik a legédesebb gyermek.

80

Sétahajóról nézve a Balaton felszínét,
nem lehet nem hinni Istenben.

81

„Nem lehet messze az állatkert,
mert még tart a vattacukor.”

2008

82

Idén elutazunk is meg nem is –
idei nászutunk részben (el)utazás,
részben nem ([el]utazás).

A nyaralást itthon kezdjük,
Kajászón folytatjuk,
s itthon fejezzük be.

Itthonról teszünk kirándulásokat,
a nyaralás elején és végén
itthon lesz a szállásunk.

(Kajászóról meg majd ide kirándulunk
Budapestre a kölcsön ház pótkulcsaiért,
s a békásmegyeri falansztert tekinthetjük meg.)

83

Föltámadt a szép.

84

A Mondó

nem bemondó,
nem kimondottan lemondó,
ritkán felmondó,
messze nem úgynevezett megmondó,
de ezt-azt elmondó
átszellemlen mondó,
ördögére bizony rámondó;
a Mondó nem
idemondogató,
sem odamondogató
(apropó, mi az, hogy szétmondó?),
noha mondhatni
hol összemondó,
hol visszamondó.
Amondó vagyok, hogy
a Mondó mondó, ő a mondó,

---

a Mondó,
ő amondó.

(Tegnap vendégül látott egy amondó.)

85

(Kis kényszeres algo-ritmus)

A feladat: munka,
hat és munka,
öt és munka,
négy és munka,
három és munka,
kettő és munka,
oké, rendben van, látható,
akarok-e itt most még valamit csinálni a munka előtt
önmagamon: nem,
felszerelésem: nem,
lakáson: nem,
kell-e innen még valami: nem,
továbbírni: nem,
földre, (=
gyérlhá (= gyorsított elhagyási fázis),
a feladat: munka,
hat és munka,
öt és munka...,
kettő és munka,
egy és munka,
oké, rendben van, látható...,
oké, oké, oké, oké, oké, rendben van, látható...,
kettő és munka,
oké, rendben van, látható,
halálom után közölhető,
intézkedést nem igényel,
egy és munka,
oké, rendben van, látható,
akarok-e itt most még valamit csinálni...,
nem, nem, nem, nem, nem...,
oké, rendben van, látható, nem,
továbbírni nem...,
oké, rendben van, látható, nem,
továbbírni nem –
és most munka,
ez a munka,
szóval munka

(< úgy tudom, szláv
múká 'kín, szenvedés'),
ez a mókás munka.

(„Zseni vagyok!”)

86

Szartál-e már, szamuráj?!

87

Meghozza majd a nyár a maga játékeit.

Vizet ad
és vakondtúrásokat,

sarat dagaszt,
csigát búgat,
üres téstásdobozokat gurigat.

88

Jöjjön a béke.
Jöjj, béke.
Jöjj el, béke.
Jöjj, béke, jöjj.
Jövel béke.
.....
.....
Béke, béke.

89

A béke,
a béke,
a felhő szegélye,
a béke,

(Frontin a teljes fronton.)

90

(Istenbizonyíték)

Ha megtapasztaltad már az abszolút szeretetet,
ez a bizonyosság Isten létéről.

Ha nem tapasztaltad még az abszolút szeretetet,
ez a bizonyosság Isten létéről.

91

Anikó nem akar a testéből élni.

(Bulvárlap maradt a ládán.)

92

Téged nézlek a tévé
tükröződő képernyőjén.

(Sejtem már, hogy később
kínomban be fogom kapcsolni.)

93

Viharérett.

94

„De már olyan álmos vagyok,
hogy fogat, meg arcot,
meg kezet mosni nem bírok.”

★

„Nem akarok enni!
Elment az étvágyam,
és már soha többé nem jön vissza egész életemben!”

Vak vezet világtalan kutyát.

Áldott jó dohányillat.

Keresztmamáék régi szekrényében,
 amely otthoni nappalijukból
 kerülhetett, lecserélvén, a hétvégi házba,
 pácolt cigaretta és műanyag játékok illata,
 finom, mint volt a hosszú mezítlábas Pall Mall,
 és talán kamilla.

Kőbányán,
 mikor elvitt sétálni Papa, a nagyapám,
 kinek fia utóbb örökbe fogadott engem,
 nagy kört bejárva sorra látogattuk
 a Pongrácz úti lakótelep kerti törpéit,
 s utunk vége felé, a lépcsőházunktól
 nem messze eső házikónál
 kérlelésemre rendre megállva,
 kiadott nekem a bácsi egy zacskó
 fröccsöntött emberi figurát,
 egyet választhattam mindig.

Forint volt darabja.

Római harcosok, kereszties lovagok,
 indiánok és kávbójok,
 közéjük tartozott egy kis türkizkék bankrabló
 pénzes táskával kezében,
 és a modernebb fegyvernek,
 puskás, géppisztolyos, gránátos, ágyús
 különböző harci pozíciókban –
 de egyikük fegyvertelennek látszott,
 egy négyzetes talpú, zsebre dugott kezű,
 tányérsapkás, világosbarna tisztfele,
 őt anyai nagynéném katona udvarlójáról
 Tominak neveztem el.

Annak a trafiknak volt ilyen áldott jó illata.

Jenő az oka mindennek.

Ha ő annak idején nem szokta volna tárva-nyitva hagyni a kertkaput, mikor csak a faluba ment, sőt nem intett volna minket is erre (s tudjuk, neki nem tanácsos ellentmondani), nem vettük volna át ezt a szokását, és évekkel később, eggyel az után a rossz emlékű beszélgetés után, amely miatt búcsúznunk kellett, talán örökre, a kenesei háztól, most keresztmama telkéről kihajtva rögtön megálltál volna, s nem csak úgy másfél óra múlva derült volna ki, hogy nincs meg a kulcsosomó, amit mintha a kocsitetejére tettél volna, ám hiába modelleztük, nem esett le, amint újra megfordultál, sem a tarlón, sem a föld- és a bekötő, de még az országúton se, és onnan kezdve, ahol aznap jártunk, szinte bárhol lehetett, fél délutáni hasztalan keresgélés után nem kellett volna késő estig autóznunk, a világ egyik legnyomasztóbb lakótelepére a pótkulcsokért, és vissza a hátul kényelmetlen pózkodásban alvó gyerekekkel.

Mindenfelől süt rám a nap.

Süt rám a delelő nap.

Süt rám az alkonyi nap.

Süt rám a felkelő nap.

Amilyen sötét völgy vagyok én,
süssön rám a te napod is,
hátha bevilágít ennyi fény.

99

„Nem a szép vezényli
a kötélzet férfikórusát.”

100

„Manócska elment Mazsolával vadászni.”

101

(Mr. Július)

Amíg a denevértől való félelmedben
nem mersz fölhozni a pincéből egy üveg bort,
addig nem lehetsz alkoholista.

102

Egy ükapám csendőr volt,
a nagyapám rendőr,
én határőr vagyok.

A másik ágon
határőr nép
határőr sarja.

Mélyen az országban,
privátschengeni
belső határon.

103

Ki mondta, hogy a sás-
ka nem tud repülni?

104

Aki nem boldogul a gyerekneveléssel,
az könnyebben válik a testi fenytés hívévé.

105

„Ebből lesz valami.

Hát igen, az ég
tud produkálni mindent.”

106

(Az Álmoskönyvbe)

A Plakátfiú zongorázik,
a Kapitány zongorázik,
Héphaisztosz zongorázik,
jól játszanak a hangszeren,
különösen a Plakátfiú,
mintha simogatná a klaviatúrát,
a többiek inkább tépik-verik,
zeng a hangversenyterem,
mint jó szélben hajó, megindul,
a Kapitány ügyeli, hogy a zene
a vitorlákat röpíti-e –

(Délután pedig meghallom
Kazovszkij halálának hírét.)

107

Kínai vietnámi balzsam.

108

Szófogadatlan prókátor.

109

„Korán ebédelünk... ebben a hidegben
jól fog esni a hideg almaleves.”

110

(Székesfehérvári etimologizálás)

Hermina	Mátyás
Hermin	Matyi
Hermi	Matyó
Hermó	Matyesz
Hermóca	Macesz
Móca	Maci
Móci	Móci

111

– Eltöröttem...
– Matyi, nem eltörötted!

112

„Szép volt, és erre a szépségre
én nem voltam érzéketlen.”

„Nézd, hogy csillag
a vízcsepp a fűvön.”

113

Noha hitvesem nem hozta magával
Kajászóra cseles edényét,
utolsó este már nem futott ki a tej.

114

Én nem írok, ő meg nem olvas.
Így megmarad az egyensúly,

ha egyensúly.

115

A nőt nem ütni,
hanem lefogni kell.

„Csak a kávéfőzőt és a gyerekvécedeszkat
itt ne felejtjük Kajászón.”

„Vigyázz, hogy hova lépsz,
mert mindenhol minden van.”

A kincs

Az egy igazi titok volt.

Még egyenes úton jártam haza,
de mielőtt átvágtam volna a parkolón,
meg-megnéztem óvatosan,
hogy lehetőleg ne vegye más észre,
a kerítés talapzatában
azt a kéttényérnyi berakást,
kusza kövek matt mozaikját,
s ha úgy éreztem, nem figyelnek,
végig-végigsimítottam.

Ez egy titkom tisztán élt bennem,
megrázóan meleg színekkel,
mint egy vadvirágban pompázó,
verőfényes rét gyerekkori képe,
nem tudhatták, csak két óbarátom,
s a legjobb, mert ő mindenről tudhatott,
és még később az a fundamentalista,
akit beavattam egy szürke napon.

Benne volt abban a kincsben
nagy bizalmam a világ iránt,
a megtapasztalt gondviselés
édesanyámtól Olga néniig,
a lyukacsos kerítésű óvoda,
ahova még szerettem járni,
a hernyószerű édesség,
amely az évnyitó után várt a padon,
s hogy végül jóra fordulnak a dolgok,
benne első páros barátságom
és szerelmem, amit föl tudok idézni,
mert akkor nem volt még kérdés,
lehet-e két egyformán jó barátja,
lehet-e valaki két lányba szerelmes.

Hanem hallottam, hogy iskolámat
nemrég a földdel tették egyenlővé,
s mikor hazafelé a környéken jártunk,
hogy visszajuttassuk keresztmamának
kajászói háza kulcsait,
a saját szememmel akartam látni,
és odamentünk a szűk családdal.

Nem az a baj, hogy lerombolták,
hanem hogy egyáltalán fölépítették,
ocsmány egy alkotás volt,
nem gondoltam, hogy így fog fájni.

Kiugrottam a kocsiból,
mintha még meg lehetne előzni bármit,
szívdobogva szaladtam a puszta helyre,
én láttam a semmit, tudom, mit beszélek –
de a kincs, a kincs még mindig ott volt,
sugárzón, mint harminchat évnek előtte.

118

Ílla berek

Isten óvja a motorosokat.

Értük imádkozom legtöbbit
a család után.

Aki motorost ismertem,
az vagy halott,
vagy súlyos beteg,
egyikük a színpadot hagyta ott,
de legalábbis eltörött a karja.

Aki motoros, az már bukott,
csúszik neki szét az utcakép,
aszfalt szedi testét darabokra,
porban fertőződnek sebei,
útszéli kereszt.

Lettem volna én is motoros,
ha befizetek a tanfolyamra,
vonzott a postai karrier:
újságkihordóból távirat-kézbesítő –
akkor már nem élnék.

Az olyanak, mint én, nemhogy motort,
autót nem szabad vezetnie –
a kerékpár is necces.

És úgy látszik, velük se más a helyzet.
Csak meg ne tudják, hogy ez az egyik,
amitől a legjobban félttem őket –

ilyeneken jár az eszem,
amikor a gyerekek a folyosón vadulnak
narancssárga, lila járgányaikon,
vagy megcsodálnak az utcán egy gépet,
és nagy családi harcokat
érzek előre a gyomromban.

119

Margitsziget

Gyermekkorom aranyhala,
bukkanj elő életem sekély,
zavaros vizéből.

120

Fényképezőgép a jegyzetfüzetem.

121

Szökőkút

Apáca ringatja magát
a mind magasabbra lövellő
sugár előtt.

★

„Nagyi, olyan hatalmas volt az a vízesés,
hogy te is eljöhettél volna velünk!”

122

Felhők rajcsúroznak az égen.
A Nap nem tud aludni tőlük, felkel.

123

(Gyakorló szülők)

„Esztergomba
sok a gomba:
rókagomba,
Eszter-gomba...”

„...Matyi, ez egy nagy templom!
Atya, Fiú, Szentlélek!
Itt van a Jézuska is!”

Tartalom

(és tájékoztató a tételek korábbi közléseiről)

2006

1. [A többes szám első...] (Eső, 2006. ősz)	.1
2. (Kajászó) (Eső, 2006. ősz)	
3. [Ez a pillangó...] (Agria, 2009. nyár)	
4. [A darázsészek most...] (Eső, 2006. ősz)	.2
5. [A szúnyogok se hülyék...] (korábban kiadatlan)	
6. [A városnak nincs vára...] (Eső, 2006. ősz)	
7. [Fölrasztjuk...] (korábban kiadatlan)	
8. [Bioméreg...] (Eső, 2006. ősz)	
9. [Az embernek néhány...] (korábban kiadatlan)	
10. [A kezem még emlékszik...] (Eső, 2006. ősz)	.3
11. [Nem vagy átlátszó...] (korábban kiadatlan)	
12. [Szélcsengő...] (Eső, 2006. ősz)	
13. [Szúnyogháló az utazóágyra...] (Eső, 2006. ősz)	
14. [Éjjel a pince ajtaja...] (Eső, 2006. ősz)	
15. [Az ember mint biológiai...] (Eső, 2006. ősz)	
16. [A kertben jár...] (A Vörös Postaőcsi, 2008. nyár)	
17. [Hiszem, hogy elkerül...] (Agria, 2008. tél)	.4
18. [Gyere, nézzük meg...] (A Vörös Postaőcsi, 2008. nyár)	
19. (Felejtsd el) (Agria, 2008. tél)	.5
20. [Ez a te földed...] (A Vörös Postaőcsi, 2008. nyár)	
21. [Az Ujjbáb család...] (Agria, 2008. tél)	.6
22. [Én már lefékeztem...] (Eső, 2006. ősz)	
23. [Móci úgy ad...] (Agria, 2008. tél)	
24. [Te kérsz ebből...] (Agria, 2008. tél)	.7
25. [Minden esésed fáj...] (Agria, 2008. tél)	
26. [Egy-két dologban biztos...] (Agria, 2008. tél)	
27. [Ha csak egy hívő...] (Agria, 2008. tél)	
28. [A lélek az anyagban...] (Eső, 2006. ősz)	
29. [Autóban csomagokkal...] (Eső, 2006. ősz)	
30. [hideg...] (korábban kiadatlan)	
31. [Hírfoszlányok...] (Eső, 2006. ősz)	.8
32. [Időmegoldás.] (A Vörös Postaőcsi, 2009. tél)	
33. [Édes Istenem, erre...] (Eső, 2006. ősz)	
34. [Madarat tolláról...] (korábban kiadatlan)	
35. [Még ifju szivemben...] (Eső, 2006. ősz)	
36. [A régiúj család...] (korábban kiadatlan)	
37. [Nem mozdítok...] (Eső, 2006. ősz)	.9
38. Hintadal (korábban kiadatlan)	
39. [Fizetett...] (Eső, 2006. ősz)	
40. [Fáradt vagyok...] (korábban kiadatlan)	

41. (Július) (részben: *Eső*, 2007. ősz; *Új Forrás*, 2009. okt.) 10
42. [Félelmem bevonzott...] (korábban kiadatlan)
43. [Nem kérdezte...] (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
44. (Kis hercegnő) (A *Vörös Postaköcsi*, 2008. nyár)
45. [A parázs fénye...] (*Eső*, 2007. ősz)
46. (Az Álmoskönyvből) (*Irodalmi Jelen Online*, 2008. jún. 5.;
Az Egynek álmai, Szoba Kiadó, 2008) 11
47. [Rovarparadicsom.] (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
48. [Hány nap...] (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
49. [A darazsak...] (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
50. [A gyerekmedencéhez...] (A *Vörös Postaköcsi*, 2008. nyár)
51. [Globális klímaváltozás...] (korábban kiadatlan) 12
52. [Ahogy fogy a bor...] (*Eső*, 2007. ősz)
53. (Szüzsé) (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
54. [Átlátszó műanyag...] (*Eső*, 2007. ősz)
55. [Alfred Hitchcock...] (korábban kiadatlan)
56. Csillagapám és az álmok (*Parnasszus*, 2007. tél; *Az Egynek álmai*) 13
57. (Kis átirat) (*Agria*, 2009. nyár)
58. (Áldozathozatal) (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
59. (A homályból) (*Parnasszus*, 2007. tél; *Az Egynek álmai*) 14
60. [Gvantananamo...] (korábban kiadatlan) 15
61. (Beszélgetés lányommal) (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
62. [Nikotin, koffein, alkohol...] (*Eső*, 2007. ősz)
63. [Fénysávon fut felém...] (*Eső*, 2007. ősz)
64. Édesnevem (A *Vörös Postaköcsi*, 2008. nyár)
65. [Szárnyas hangyafejvadász.] (korábban kiadatlan) 16
66. [Minden éjszaka...] (*Eső*, 2007. ősz)
67. (1957) (*Kortárs*, 2007. dec.; *Az Egynek álmai*) 17
68. [Családdiplomáciai...] (korábban kiadatlan)
69. [A feltámadt szél...] (korábban kiadatlan)
70. (Nyelvi tény) (korábban kiadatlan)
71. [A kacsák a tavalyon...] (korábban kiadatlan)
72. [Tegnap beütöttem...] (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)
73. (Piszkozat) (*Vigilia*, 2008. márc.; *Az Egynek álmai*) 18
74. [Ércnél maradandóbb...] (korábban kiadatlan)
75. [Ide lefekszem...] (*Eső*, 2007. ősz)
76. (Törzsfejlődés) (korábban kiadatlan)
77. [Most már mindegy...] (korábban kiadatlan) 19
78. [Bízta az arcodban...] (*Eső*, 2007. ősz)
79. Móci homokozik (*Élet és Irodalom*, 2007. okt. 19.)
80. [Sétahajóról nézve...] (*Eső*, 2007. ősz) 20
81. [Nem lehet messze...] (A *Vörös Postaköcsi*, 2009. tél)

82. [Idén elutazunk is...]	(Palócföld, 2009/3)	21
83. [Föltámadt...]	(Palócföld, 2009/3)	
84. A Mondó	(Palócföld, 2009/3)	
85. (Kis kényszeres algo-ritmus)	(Palócföld, 2009/3)	22
86. [Szartál-e már...]	(Palócföld, 2009/3)	23
87. [Meghozza majd a nyár...]	(Palócföld, 2009/3)	
88. [Jöjjön a béke...]	(Palócföld, 2009/3)	
89. [A béke...]	(Palócföld, 2009/3)	
90. (Istenbizonyíték)	(Palócföld, 2009/3)	24
91. [Anikó nem akar...]	(Palócföld, 2009/3)	
92. [Téged nézlek...]	(Palócföld, 2009/3)	
93. [Viharérett.]	(Palócföld, 2009/3)	
94. [De már olyan álmos...]	(Palócföld, 2009/3)	
95. [Vak vezet...]	(Palócföld, 2009/3)	25
96. [Áldott jó dohányillat...]	(Palócföld, 2009/3)	
97. [Jenő az oka mindennek...]	(Parnasszus, 2009. nyár)	26
98. [Mindenfelől süt rám...]	(Palócföld, 2009/3)	
99. [Nem a szép...]	(Palócföld, 2009/3)	27
100. [Manócska elment...]	(Palócföld, 2009/3)	
101. (Mr. Július)	(Palócföld, 2009/3)	
102. [Egy ükapám csendőr...]	(Palócföld, 2009/3)	
103. [Ki mondta...]	(Palócföld, 2009/3)	
104. [Aki nem boldogul...]	(Palócföld, 2009/3)	
105. [Ebből lesz valami...]	(Palócföld, 2009/3)	28
106. (Az Álmoskönyvbe)	(Palócföld, 2009/3)	
107. [Kínai vietnámi...]	(Palócföld, 2009/3)	
108. [Szófogatatlan...]	(Palócföld, 2009/3)	
109. [Korán ebédelünk...]	(Palócföld, 2009/3)	
110. (Székesfehérvári etimologizálás)	(Palócföld, 2009/3)	29
111. [Eltöröttem...]	(Palócföld, 2009/3)	
112. [Szép volt, és...]	(Palócföld, 2009/3)	
113. [Noha hitvesem...]	(Palócföld, 2009/3)	
114. [Én nem írok...]	(Palócföld, 2009/3)	
115. [A nőt nem ütni...]	(Palócföld, 2009/3)	
116. [Csak a kávéfőzőt...]	(Palócföld, 2009/3)	30
117. A kincs	(Irodalmi Újság, Bartók Rádió, 2010. febr. 6.; Műút, 2010017)	
118. Illa berek	(Palócföld, 2008/5–6; Irodalmi Jelen Online, 2009. aug. 16.)	31
119. Margitsziget	(Palócföld, 2009/3)	32
120. [Fényképezőgép...]	(Palócföld, 2009/3)	
121. Szökőkút	(Palócföld, 2009/3)	
122. [Felhők rajcsúroznak...]	(Palócföld, 2009/3)	33
123. (Gyakorló szülők)	(Palócföld, 2009/3)	

Köszönet Dukay Nagy Ádámnak – részben az ő ösztönzésére kezdtem ebbe a sorozatba.

Ny. A.

■ E G Y N Y Á R I ■
NYILAS ATILLA J E G Y Z E T E K
■ BUDAPEST, MMX ■

*Csorba nincs a teremtésen,
Hervadatlan él egészben,
Nyár van itt, örökre nyár!
És a csodás mindenségben
Napok égnek örök fényben
S egyre hull, hull a sugár.
(Komjáthy Jenő)*

Nyilas Atilla (1965) kötetei:
Részesülés (1997)
Holijáték (2001)
De én (2003)
A látó (2004)
Item (2005)
Ráolvasások könyve (2005)
(sugar)free (2006)
Az Egynek álmai (2008)
Honlapja: nyilasatilla.hu

Napkút Kiadó Kft.
1014 Budapest, Szentháromság tér 6.
Telefon/fax: (1) 225-3474
E-mail: napkut@gmail.com
Honlap: www.napkut.hu

Felelős szerkesztő: Szondi György
Szöveggondozó: Kovács Ildikó
Tördelőszerkesztő: Szondi Bence